

A LAKTITELKI SZABLA

Budán az Orsó utca és Gábor Áron utca sarkán a fák rejtekében áll egy villa. Hajdan itt élt Nagy Imre. Sokan jártak hozzá. Beszélgettek, politizáltak. Ma már mindez történelem. Egy sarokkal odébb egy másik házban beszélgetünk, egy másik magyar politikussal.

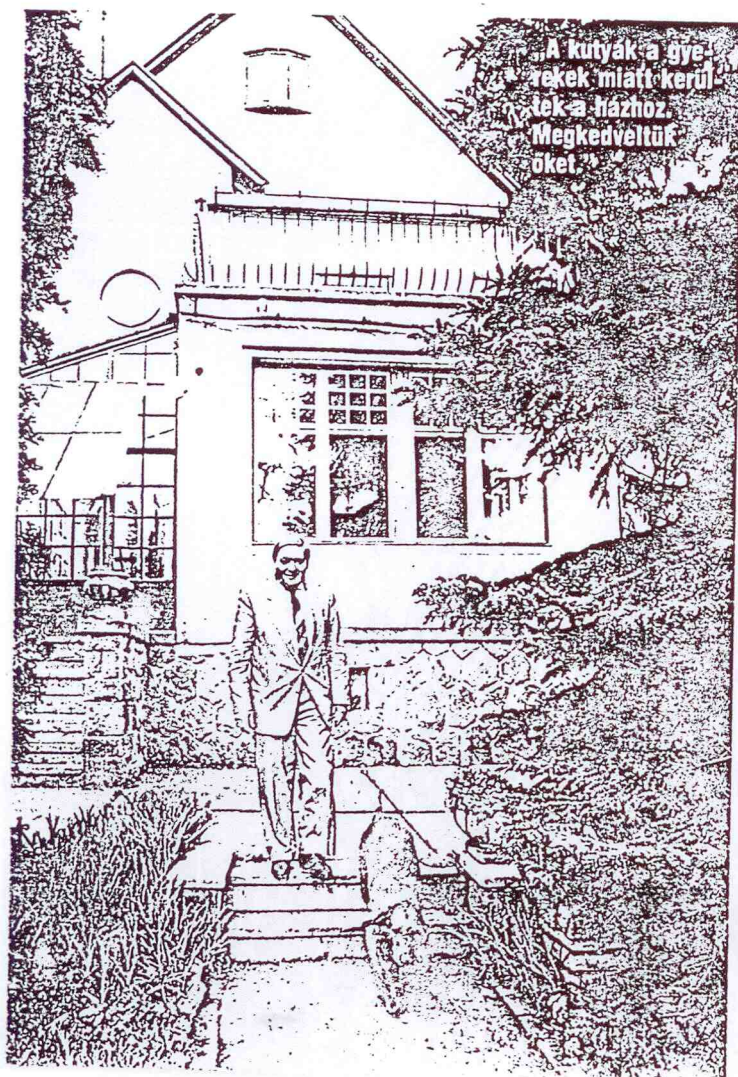
Mostanában hozzá is sokan járnak. Beszélgetnek, politizálnak. Pedig Pozsgay Imrét jó néhányszor leírták már, de ismét visszatérésre készül.

– *Szinte az egész ország arról beszél, hogy ön új pártot szervez. Mi az, amire tulajdonképpen készül?*

– Ez a nemzeti centrum egy helyzetfelismerésből készülődik. Még a formáját sem tudjuk igazán annak a politikai szervezetnek, melynek feladata lenne pótolni azt a hiányt, mely a jelenlegi magyar politikai szerkezetben keletkezett, s amely arra vezethető vissza, hogy tavaly a szabad választásokon az egységes társadalmi akarat nyilvánult meg a régi rendszer elutasításában, de korántsem ilyen erőteljes akarat látszik megnyilvánulni az új rendszer befogadásában. Egy őriási társadalmi elhatározás, és a nyomában keletkezett várakozás itt van kielégítetlenül. Itt áll az ország jövőkép nélkül, távlatvesztve, s emiatt növekvő elégedetlenséggel s veszélyes politikai apátiával. Ez késztetett engem s a velem hasonlóan gondolkodó barátaimat arra, hogy töprengjünk, hogyan lehetne elérni egy olyan politikai helyzetet, melyben nem az elégedetlenségből kovácsolódna politikai töke, hanem a társadalom biztonsággyáéból. Ez csak centumpolitika lehet. Egy olyan egyensúlyteremtő politika, mely megalapozottan tartalmazza az ígéretet: kezelhető az országban lévő válság. A társadalmi kapcsolatok új rendszere elérhető, s a gazdasági gondokra egy cselekvő ország válaszolni tud. Perspektíva akkor lesz, ha alternatíva is. Ezt keressük most. De közben nem vagyunk se vakok, se süketek. Látjuk, hogy a társadalom mennyire megcsömörlött a pártpolitikai küzdelmekről. Epp ezért nehéz bármiféle kezdeményezéssel is színre lépni, hisz nagyfokú várakozás, de legalább ekkora tartózkodás és elutasítás van ma a politikával szemben. Szeretnénk, ha legalább az az egyetlen bizta-

ROGA MÍTO

Ilona asszonnyal,
aki soha nem toltta
magát előtérbe

FOTÓ: VÁSÁRHELYI DÁNIEL